

nen bærer udgiften. Under hensyn til, at der her er tale dels om en forsorgsopgave, dels om en opgave vedrørende pleje af syge, har man ment det rimeligt at fordele udgiften mellem amtskommunen og den indlæggende sognekommune. Fordelingstallet har man ment at burde fastsætte til $\frac{1}{4}$ til amtskommunen og $\frac{3}{4}$ til sognekommunen.

Idet der iøvrigt vedrørende den i stk. 2 foreslåede bestemmelse om et tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond henvises til de almindelige bemærkninger foran, skal det bemærkes, at det i stk. 3, sidste punktum, udtrykkeligt fastsættes, at udgifterne til forrentning og afskrivning på bygninger og inventar medregnes ved udregningen af såvel gennemsnitsudgiften pr. plejedag for samtlige plejehjem som udgiften pr. plejedag for det enkelte plejehjem. Dette er i overensstemmelse med hidtidig praksis vedrørende beregningen af refusionstaksten for alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge.

I stk. 3 fastsættes det, at der med hensyn til pladser på private plejehjem, der i kraft af overenskomst er til rådighed for en kommune, forholdes på samme måde som med hensyn til et offentligt plejehjem.

Det er fundet rimeligt at bevare den noget gunstigere refusionsordning i tilfælde, hvor en kronisk syg efter at have opnået aldersrentealderen forbliver på plejehjemmet.

Omvendt er det fundet rigtigst, at der, såfremt en aldersrentemodtager mere undtagelsesvis optages i plejehjem, i refusionsmæssig henseende forholdes som, hvis indlæggelse af pågældende var sket på alderdomshjem med dertil knyttet sygeafdeling, således at refusion alene ydes efter folkeforsikringslovens refusionstakst, medens den indlæggende kommune afholder restudgiften.

ad forsorgslovens § 249.

Ændringen står i forbindelse med den i § 39, stk. 4, 2. pkt. indeholdte adgang til at optage aldersrentemodtagere i plejehjem.

ad folkeforsikringslovens § 54.

Det foreslås, at optagelse på plejehjem for kronisk syge på samme måde som optagelse på alderdomshjem kan træde i stedet for udbetaling af renten, ligesom socialministeren bemyndiges til også for ophold på plejehjem for kronisk syge at fastsætte takster, der lægges til grund ved beregningen af refusion.

Med hensyn til taksternes fastsættelse har udvalget peget på, at plejen for kronisk syge i almindelighed må antages at være mere krævende end plejen af personer på alderdomshjem. Efter hidtidig

praksis har taksterne for plejehjem for kronisk syge været fastsat til samme beløb som gældende for alderdomshjemmenes sygeafdelinger. Dette vil fremdeles være rimeligt i en række tilfælde, men det findes dog rigtigst, at der er mulighed for, såvidt angår plejehjem, der er indrettet på at modtage særlige grupper af kronisk syge, at sætte taksten noget højere alt under hensyn til de pågældende plejhjemms indretning. I den af det nævnte udvalg afgivne betænkning redegøres der nærmere for de forskellige grupper af plejehjem, jfr. betænkningen side 9—10.

Endvidere udvides reglerne om ydelse af lommepege til beboere på alderdomshjem til også at gælde rentemodtagere optaget på plejehjem for kronisk syge. Under henvisning til, at beboere på plejehjem for kronisk syge ofte vil høre til de yngre aldersgrupper, og til, at det ofte vil være af særlig betydning, at de har mulighed for og interesse i en vis beskæftigelse, er det dog fundet ønskeligt, at der ved fastsættelsen af lommepege er mulighed for at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra de pågældendes personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet. Det foreslås, at nærmere regler herom fastsættes af socialministeren.

Forslagets økonomiske virkninger.

Af de for tiden eksisterende plejehjem har plejehjemmet i København 342 pladser, Københavns amtsråds-kreds plejehjem i Tåstrup og Lyngby henholdsvis 30 og 40 pladser og Roskilde amtsråds-kreds plejehjem i Roskilde 27 pladser, ialt 439 pladser.

I 1952—53 havde disse fire plejehjem ialt 147 252 plejedage. Gennemsnitsudgiften pr. dag udgjorde henholdsvis 18,82 kr., 26,09 kr., 25,97 kr. og 15,94 kr. Den i henhold til folkeforsikringsloven fastsatte refusionstakst var for samme år for de 3 førstnævnte hjem 12,50 kr. pr. dag (kommunegruppe I) og for hjemmet i Roskilde 9,50 kr. pr. dag (kommunegruppe II). De samlede udgifter beløb sig til 2,56 mill. kr. Heraf anmeldtes ialt 1,57 mill. kr. til refusion, medens restudgiften — nettoudgiften — knap 1 mill. kr. blev båret endeligt af kommunerne. Af det til refusion i henhold til folkeforsikringsloven anmeldte beløb kan det anslås, at ca. 800 000 kr. blev afholdt af staten, dels direkte, dels gennem statens andel i invalideforsikringsfondens underskud, og den fælleskommunale udligningsfond. Ca. 660 000 kr. anslås at være afholdt af kommunerne, dels direkte, dels gennem kommunernes andel i invalideforsikringsfondens underskud, dels gennem den mellemkommunale refusion. Endelig anslås ca.